

Czy komputery są nieomyłne?

MICHAŁ SKRZYPCZAK
Uniwersytet Warszawski

XXIII Festiwal Nauki
24 września 2019, Warszawa

UNIwersYTET
WARszawSKI

Czy komputery są nieomyłne?

MICHAŁ SKRZYPCZAK
Uniwersytet Warszawski

XXIII Festiwal Nauki
24 września 2019, Warszawa

UNIwersYTET
WARszawSKI

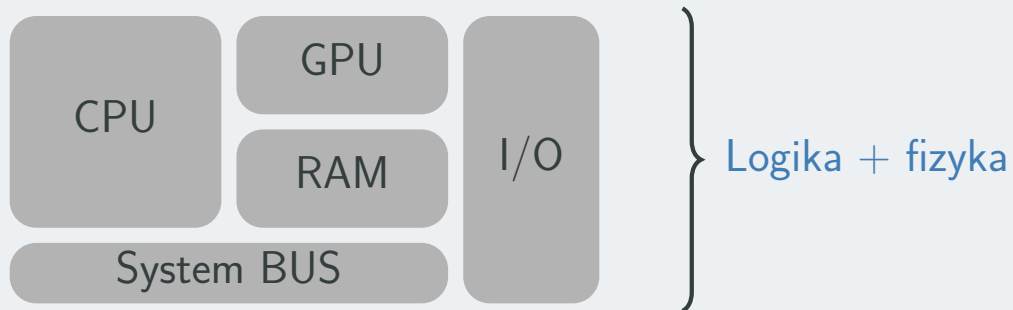
Komputer ma warstwy...

Komputer ma warstwy...

Sprzętowa:

Komputer ma warstwy...

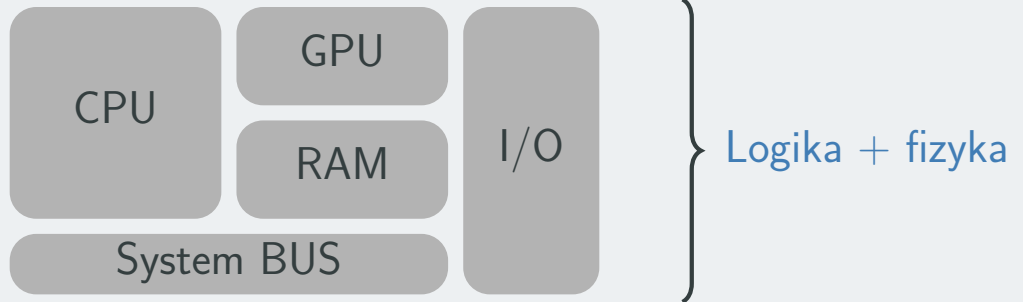
Sprzętowa:

Komputer ma warstwy...

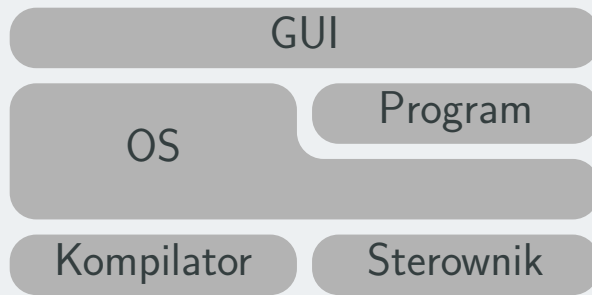
Programowa:

Sprzętowa:

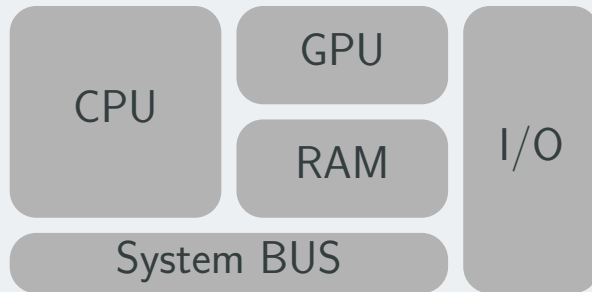
Komputer ma warstwy...

Programowa:

Matematyka

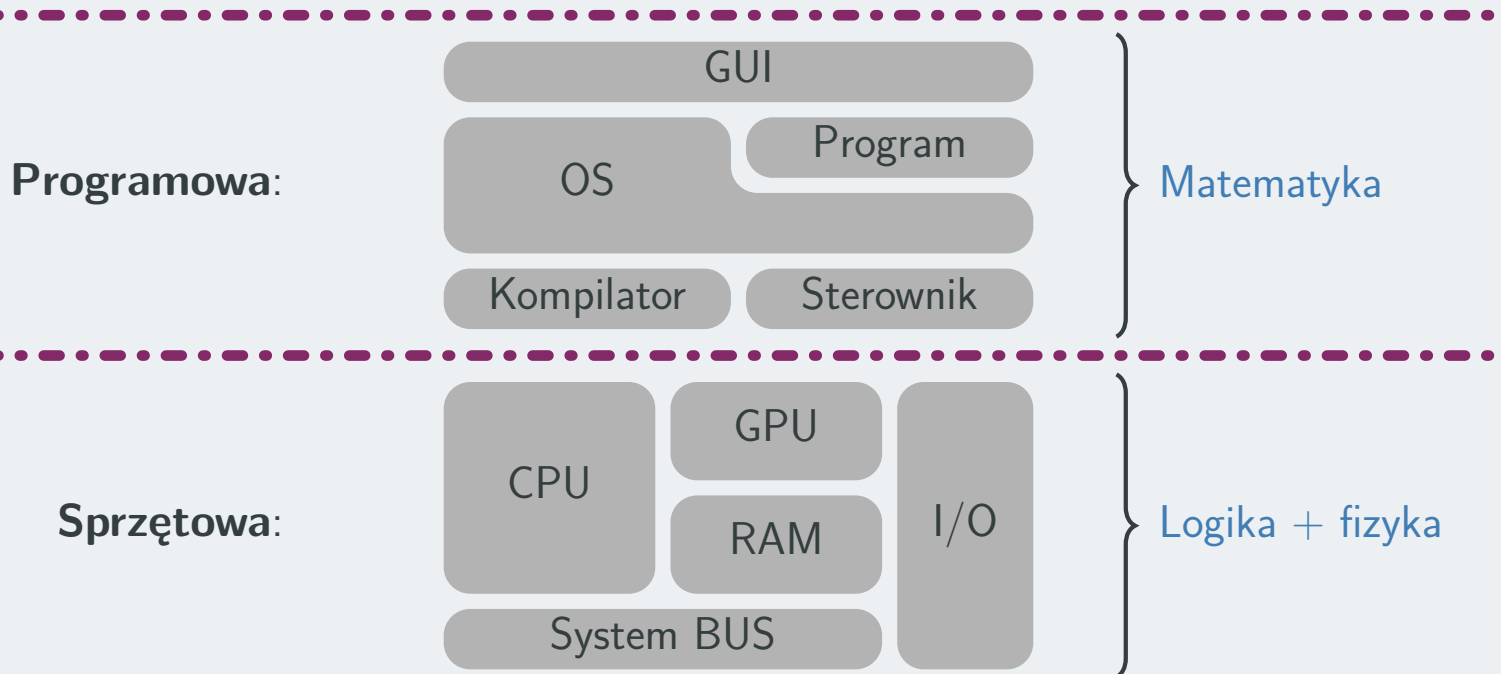
Sprzętowa:

Logika + fizyka

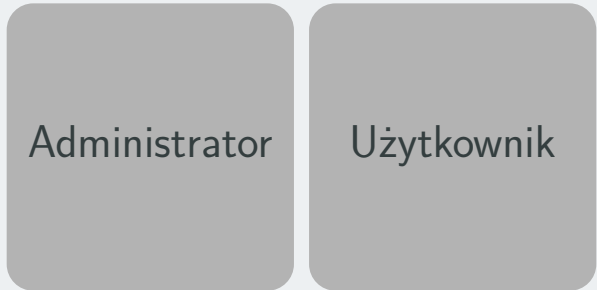
Komputer ma warstwy...

Organiczna:

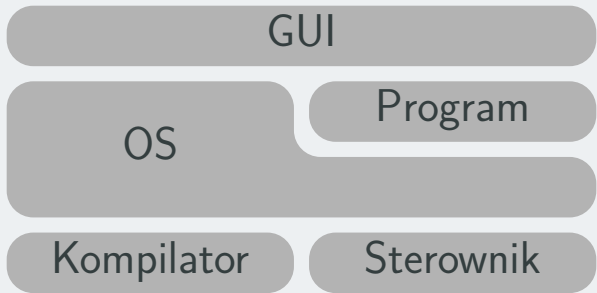
Komputer ma warstwy...

Organiczna:

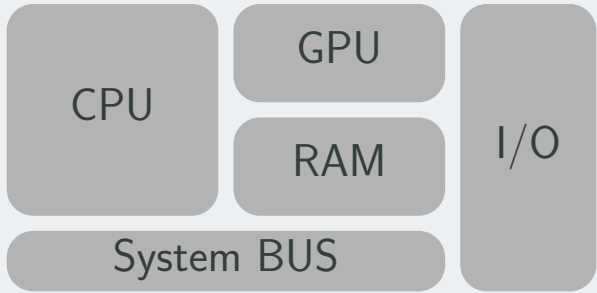
Psychologia

Programowa:

Matematyka

Sprzętowa:

Logika + fizyka

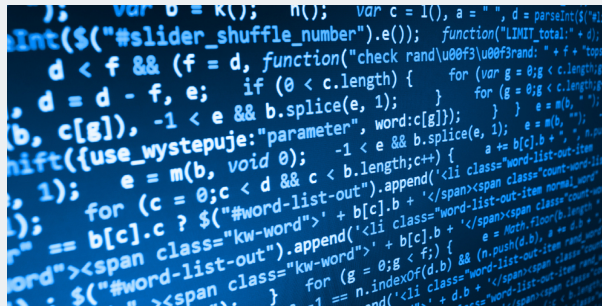
Komputer ma warstwy...

Organiczna:

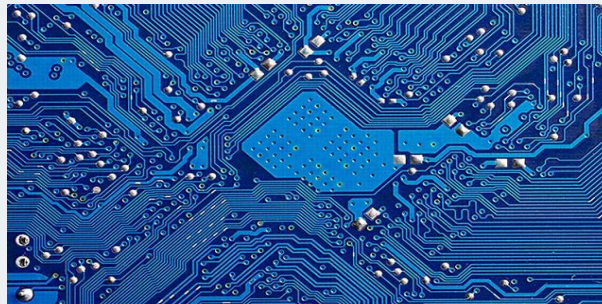
Psychologia

Programowa:

Matematyka

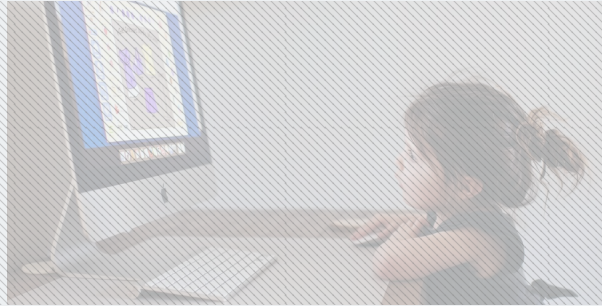
Sprzętowa:

Logika + fizyka

Komputer ma warstwy...

Organiczna:

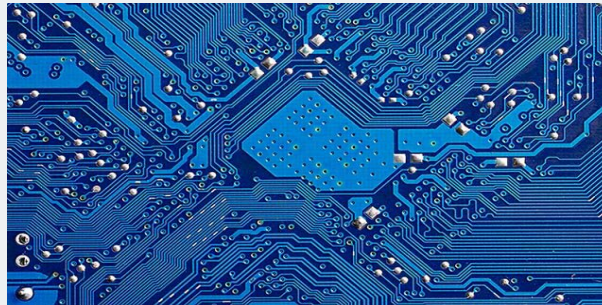
Psychologia

Programowa:

Matematyka

Sprzętowa:

Logika + fizyka

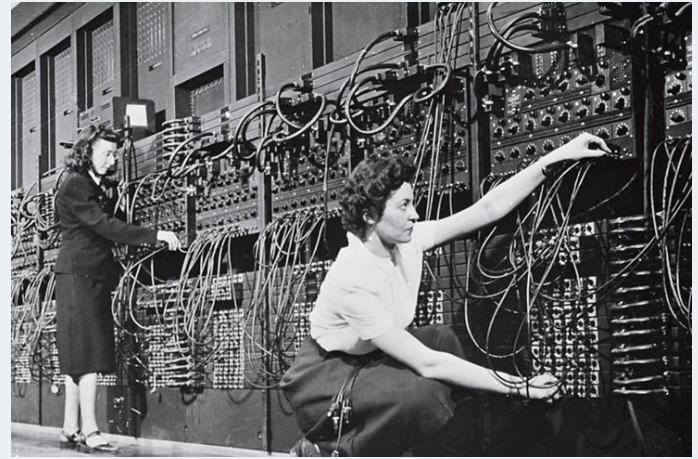
Błędy sprzętowe

Błędy sprzętowe

Kiedyś:

Błędy sprzętowe

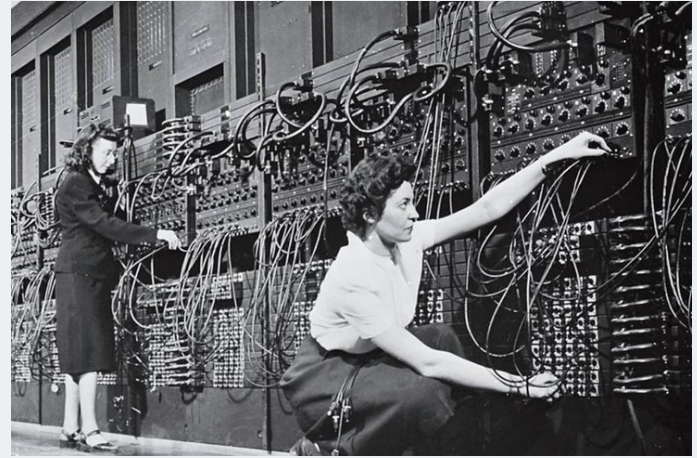
Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

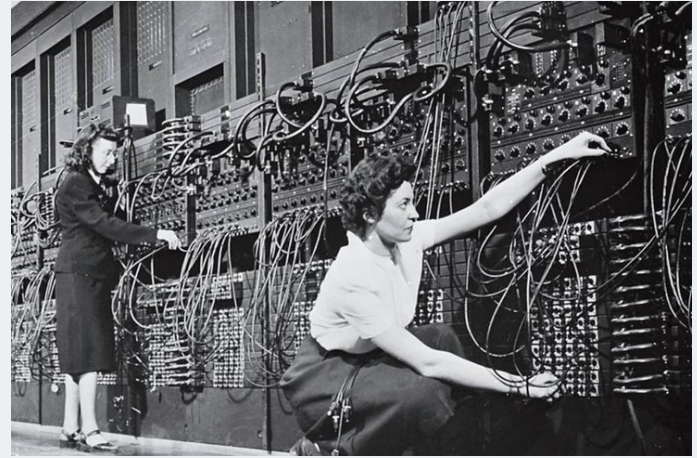
- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

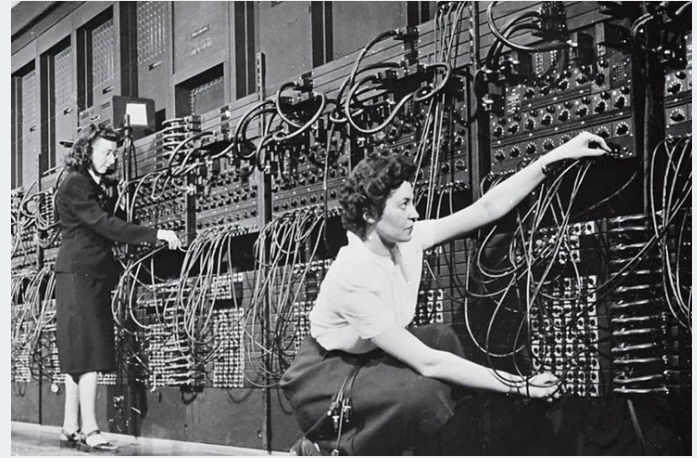
- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami:
10 min. ('45r.) → >12 godz. ('55r.)

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

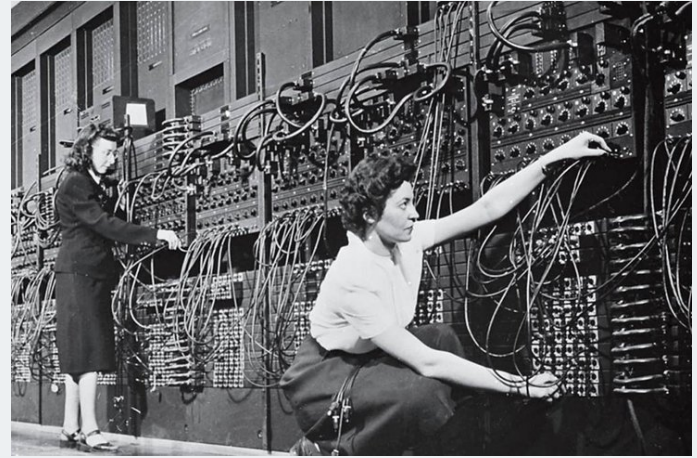
- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami:
10 min. ('45r.) → >12 godz. ('55r.)
- Maks. czas pracy bez awarii:
116 godzin ('54r.)

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami:
10 min. ('45r.) → >12 godz. ('55r.)
- Maks. czas pracy bez awarii:
116 godzin ('54r.)

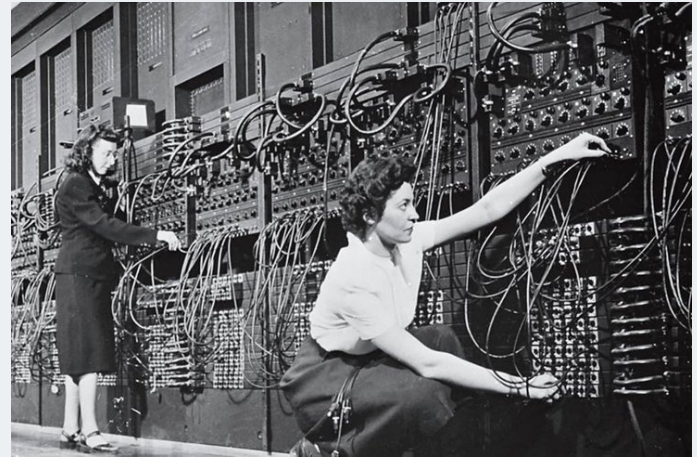

Dziś:

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami:
10 min. ('45r.) → >12 godz. ('55r.)
- Maks. czas pracy bez awarii:
116 godzin ('54r.)

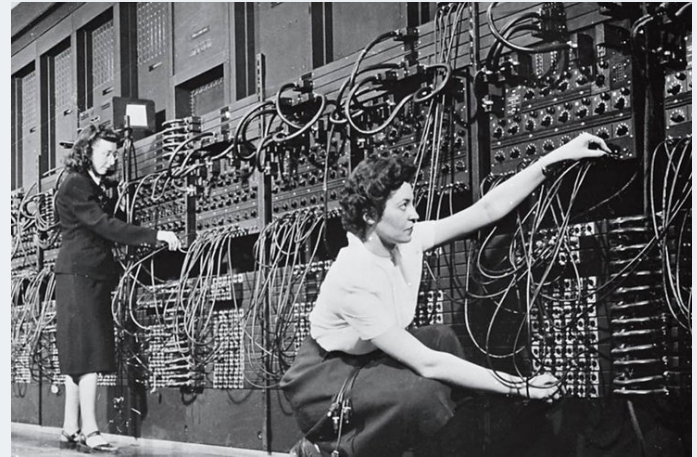
Dziś: **PC** 2018

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami:
10 min. ('45r.) → >12 godz. ('55r.)
- Maks. czas pracy bez awarii:
116 godzin ('54r.)

Dziś: **PC** 2018

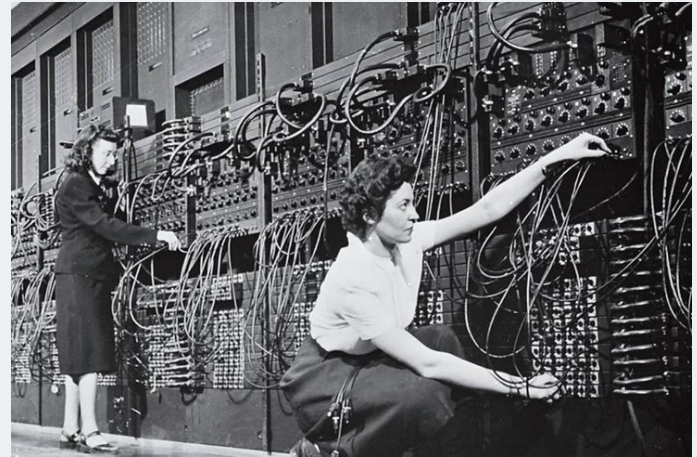
- ~ $2 \cdot 10^9$ tranzystorów procesora CPU
- ~ $64 \cdot 10^9$ tranzystorów pamięci RAM
- 1–100W zasilania

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

- ~20'000 lamp próżniowych
- ~5'000'000 ręcznych lutów
- 150kW zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami:
10 min. ('45r.) → >12 godz. ('55r.)
- Maks. czas pracy bez awarii:
116 godzin ('54r.)

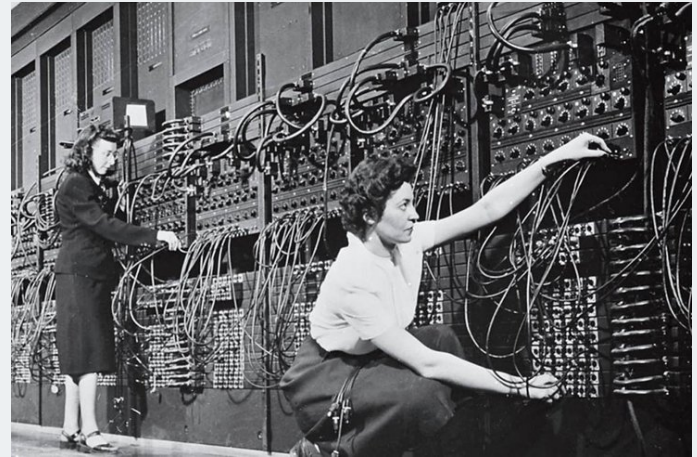
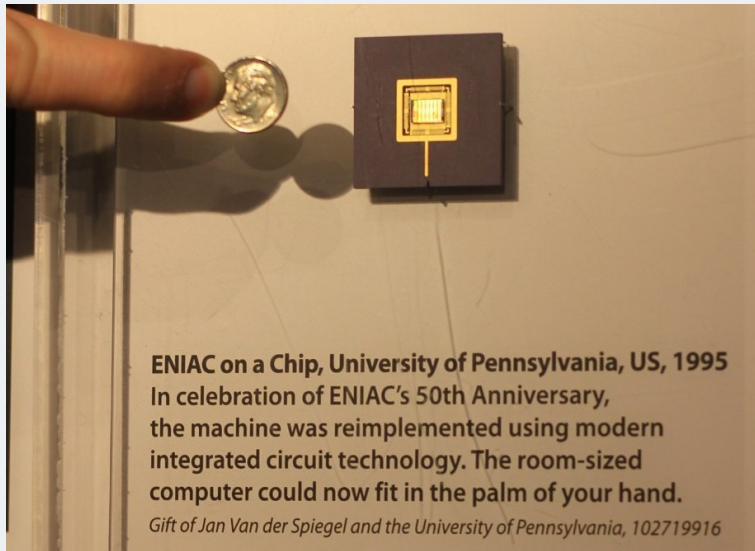
Dziś: **PC** 2018

- ~ $2 \cdot 10^9$ tranzystorów procesora CPU
- ~ $64 \cdot 10^9$ tranzystorów pamięci RAM
- 1–100W zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami: 1100–3285 lat (RAM), 126–220 lat (CPU)

Błędy sprzętowe

Kiedyś: **ENIAC** 1945 – 1955

Dziś: **PC** 2018

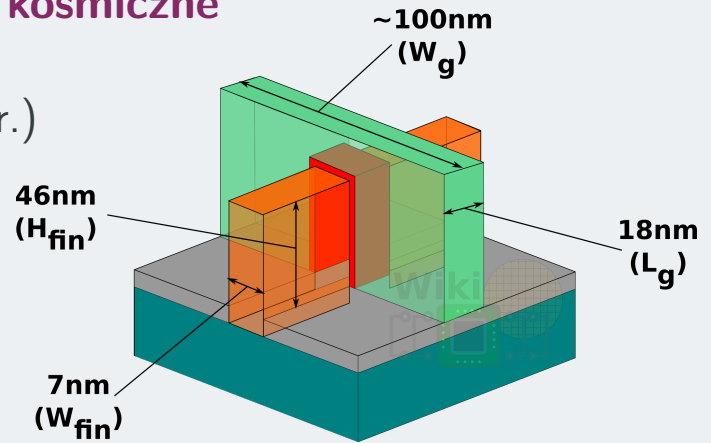
- $\sim 2 \cdot 10^9$ tranzystorów procesora CPU
- $\sim 64 \cdot 10^9$ tranzystorów pamięci RAM
- 1–100W zasilania
- Średni czas pomiędzy awariami: 1100–3285 lat (RAM), 126–220 lat (CPU)

Promieniowanie kosmiczne

Promieniowanie kosmiczne

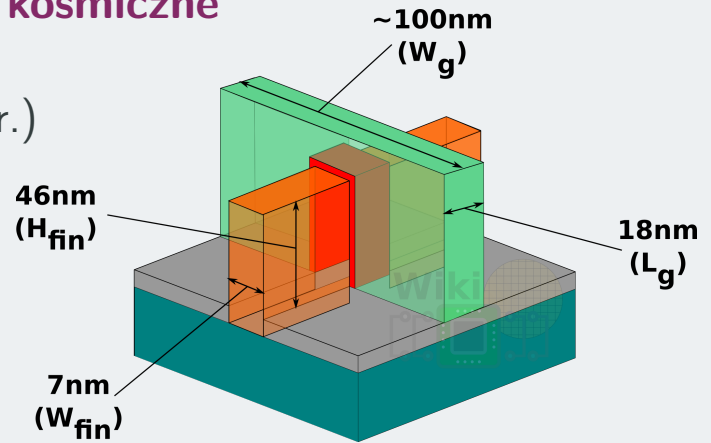
Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

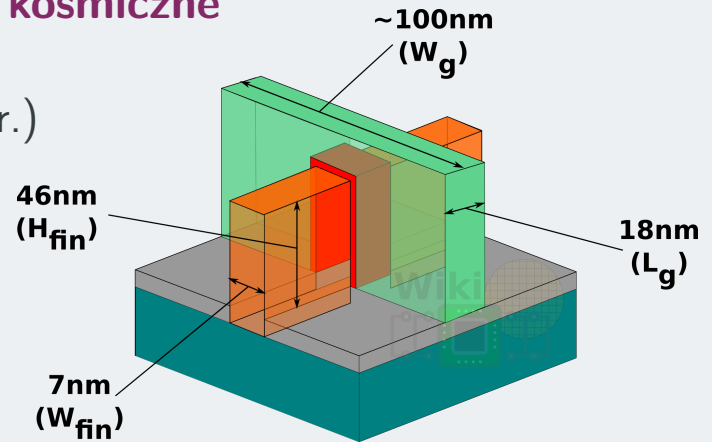

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

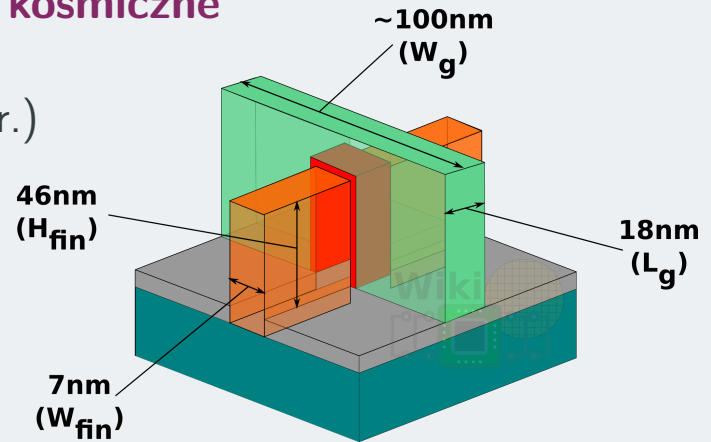
Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

Promieniowanie kosmiczne

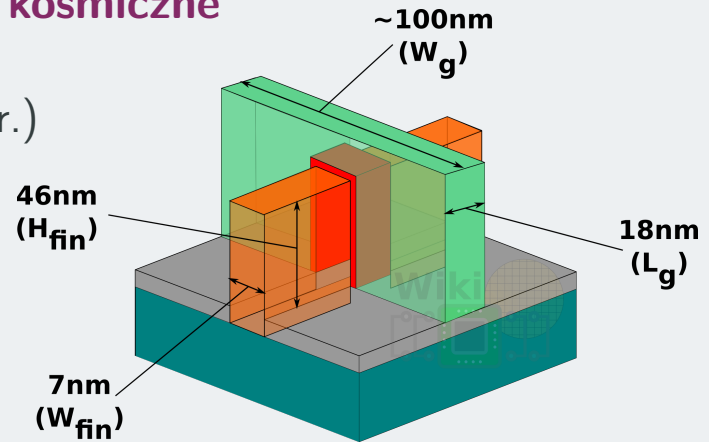
Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

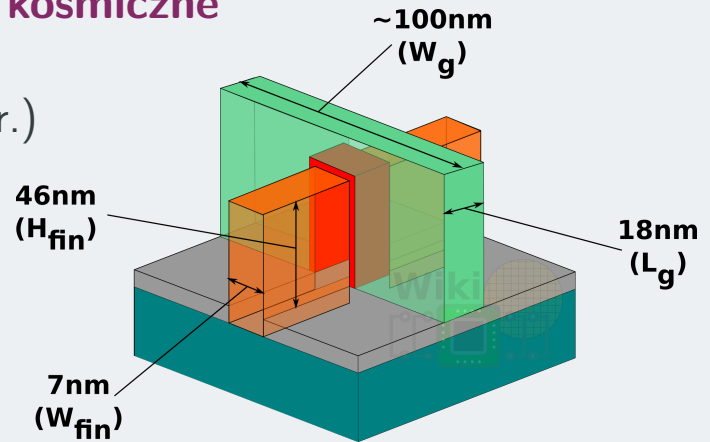
Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.

→ pierwszy potwierdzony przypadek SEU

Promieniowanie kosmiczne

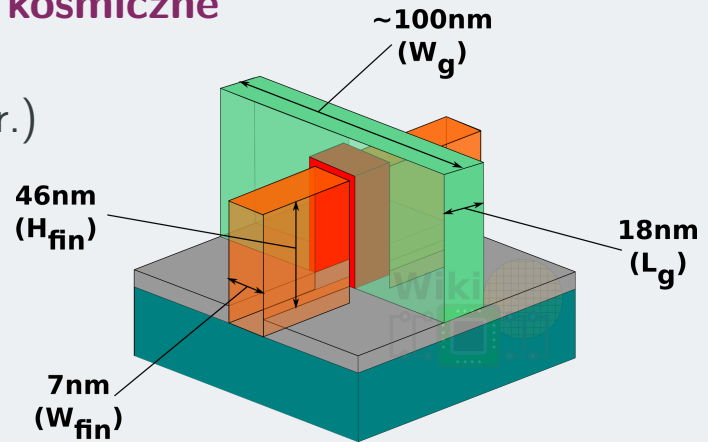
Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.
→ pierwszy potwierdzony przypadek SEU
- W wyborach w 2003 r. w Schaerbeek (Belgia) zliczono o 4096 głosów za dużo.

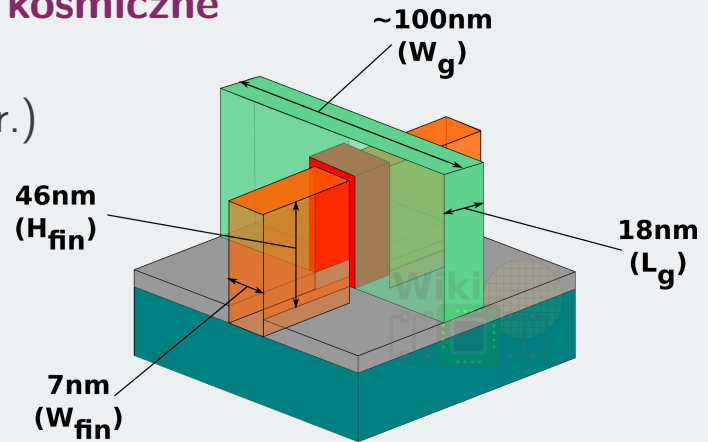

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.
→ pierwszy potwierdzony przypadek SEU
- W wyborach w 2003 r. w Schaerbeek (Belgia) zliczono o 4096 głosów za dużo.
→ $4096 = ???$

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

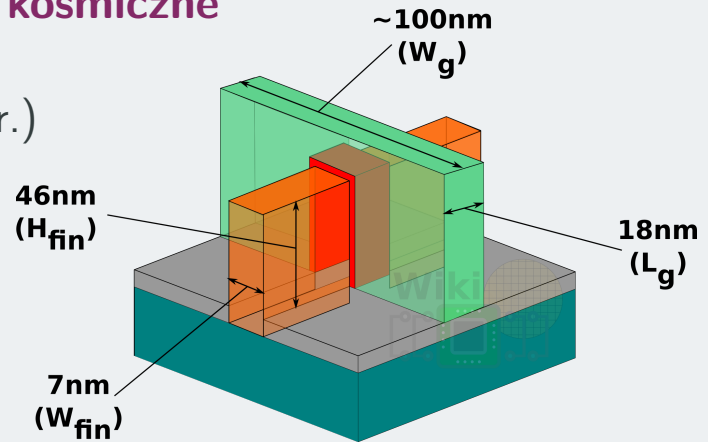
Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.
→ pierwszy potwierdzony przypadek SEU
- W wyborach w 2003 r. w Schaerbeek (Belgia) zliczono o 4096 głosów za dużo.
→ $4096 = 2^{12}$

Metody zabezpieczeń:

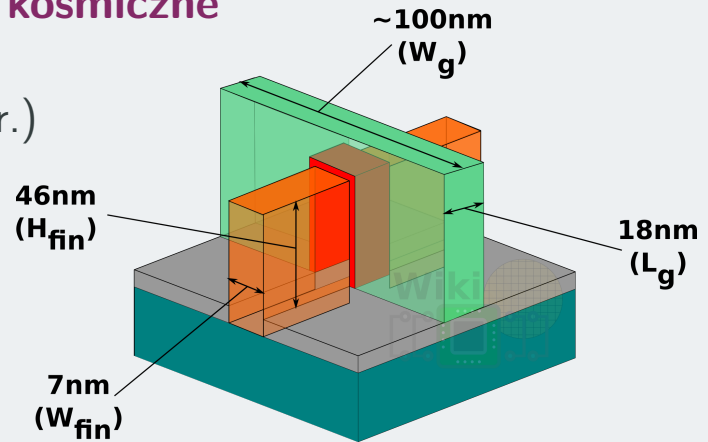

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.
→ pierwszy potwierdzony przypadek SEU
- W wyborach w 2003 r. w Schaerbeek (Belgia) zliczono o 4096 głosów za dużo.
→ $4096 = 2^{12}$

Metody zabezpieczeń:

- Komputery dowodzenia ISS bazują na i386 (proces $1\mu\text{m} = 100 \times 10\text{nm}$).

Promieniowanie kosmiczne

Układy scalone w technologii "10nm" (2018 r.)

Ścieżki szerokości kilkudziesięciu cząsteczek!

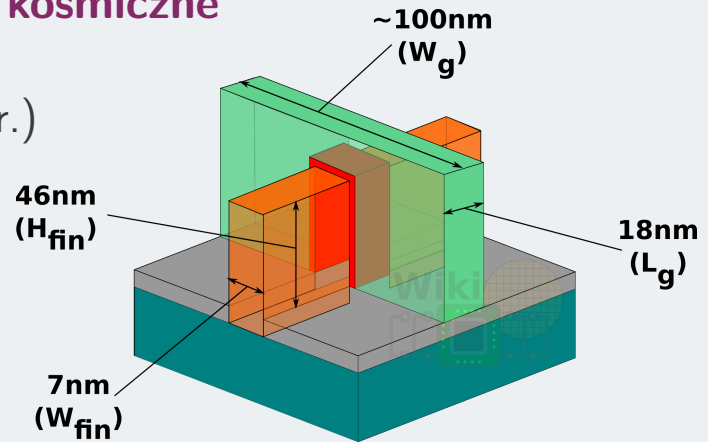
→ ryzyko tzw. *Single Event Upset*

Potwierdzone przykłady:

- W 1972 r. satelita komunikacyjny Hughes zawiesił komunikację na 96 sekund.
→ pierwszy potwierdzony przypadek SEU
- W wyborach w 2003 r. w Schaerbeek (Belgia) zliczono o 4096 głosów za dużo.
→ $4096 = 2^{12}$

Metody zabezpieczeń:

- Komputery dowodzenia ISS bazują na i386 (proces $1\mu\text{m} = 100 \times 10\text{nm}$).
- Potrójne systemy komputerowe w samolotach *fly-by-wire*.

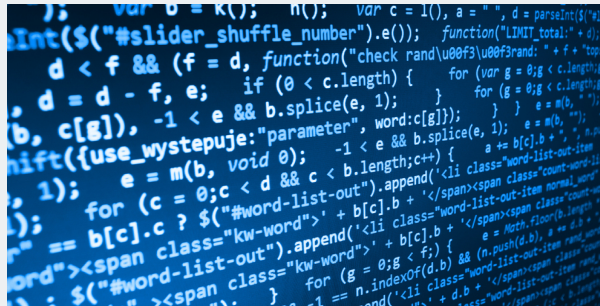

Organiczna:

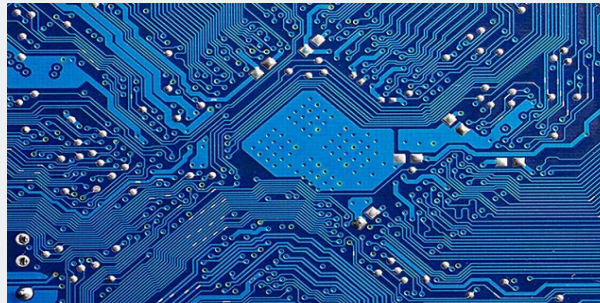
Psychologia

Programowa:

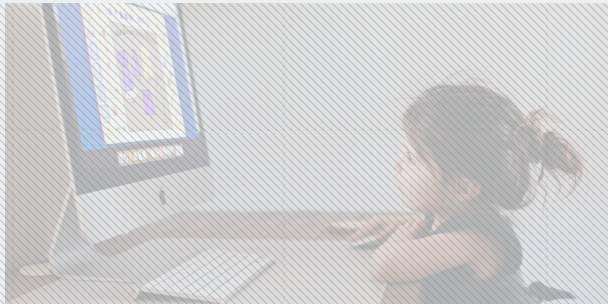
Matematyka

Sprzętowa:

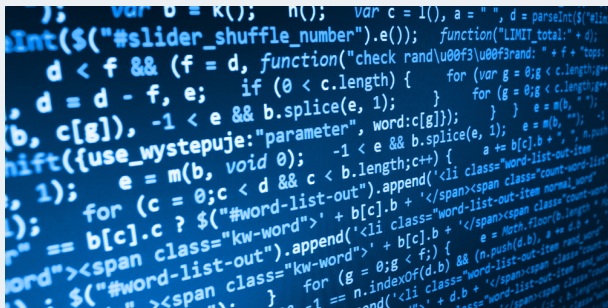
Logika + fizyka

Organiczna:

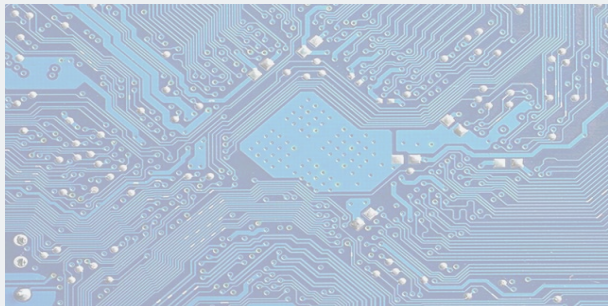
Psychologia

Programowa:

Matematyka

Sprzętowa:

Logika + fizyka

Poprawne programy?

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€

Michał Skrzypczak

Czy komputery są nieomyłne?

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€
- 1993 r., procesor Intel Pentium, błąd instrukcji FDIV (475 M\$)

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€
- 1993 r., procesor Intel Pentium, błąd instrukcji FDIV (475 M\$)
- 1999 r., Mars Polar Lander (100 M\$)

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€
- 1993 r., procesor Intel Pentium, błąd instrukcji FDIV (475 M\$)
- 1999 r., Mars Polar Lander (100 M\$)
- 2019 r., liczne błędy w projekcie Boeinga 737 MAX

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€
- 1993 r., procesor Intel Pentium, błąd instrukcji FDIV (475 M\$)
- 1999 r., Mars Polar Lander (100 M\$)
- 2019 r., liczne błędy w projekcie Boeinga 737 MAX
m.in. zmiana zakresu wychylenia sterów wysokości przez MCAS z 0.6° do 2.5°

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają $\sim 3x$ więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€
- 1993 r., procesor Intel Pentium, błąd instrukcji FDIV (475 M\$)
- 1999 r., Mars Polar Lander (100 M\$)
- 2019 r., liczne błędy w projekcie Boeinga 737 MAX
m.in. zmiana zakresu wychylenia sterów wysokości przez MCAS z 0.6° do 2.5°
→ dwie katastrofy samolotów pasażerskich, 346 ofiar śmiertelnych

Poprawne programy?

- 1986 r., sterowana komputerowo radioterapia Therac-25
błąd kontroli współbieżności (tzw. *race condition*)
→ 6cioro pacjentów poważnie napromieniowanych, dwie ofiar śmiertelnych
- 1996 r., rakieta Ariane 5 (ESA), oprogramowanie częściowo z Ariane 4
błąd przekroczenia zakresu (silniki Ariane 5 dają ~3x więcej ciągu od Ariane 4)
→ wybuch w 30 sekundzie lotu, straty szacowane na 442 M€
- 1993 r., procesor Intel Pentium, błąd instrukcji FDIV (475 M\$)
- 1999 r., Mars Polar Lander (100 M\$)
- 2019 r., liczne błędy w projekcie Boeinga 737 MAX
m.in. zmiana zakresu wychylenia sterów wysokości przez MCAS z 0.6° do 2.5°
→ dwie katastrofy samolotów pasażerskich, 346 ofiar śmiertelnych
- ...

Poprawne programy!

Poprawne programy!

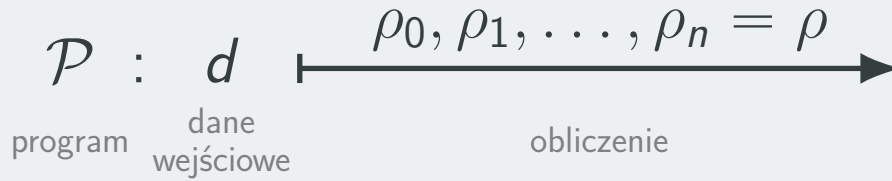
\mathcal{P}

program

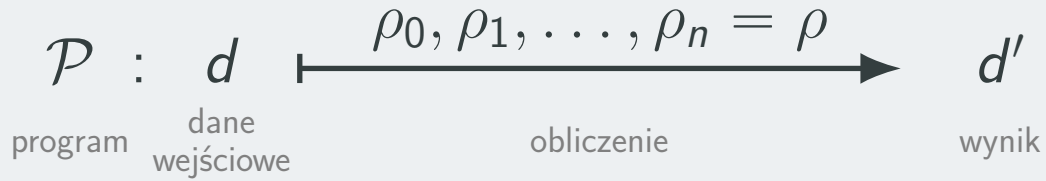
Poprawne programy!

$\mathcal{P} : d$
program dane
 wejściowe

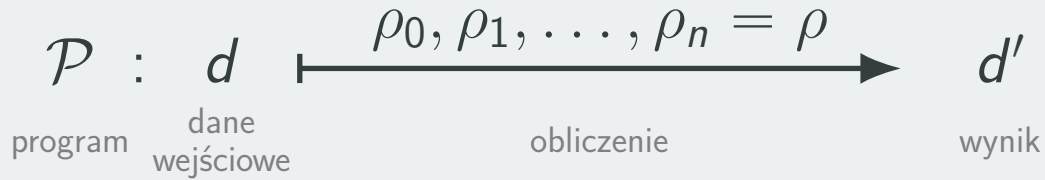
Poprawne programy!

Poprawne programy!

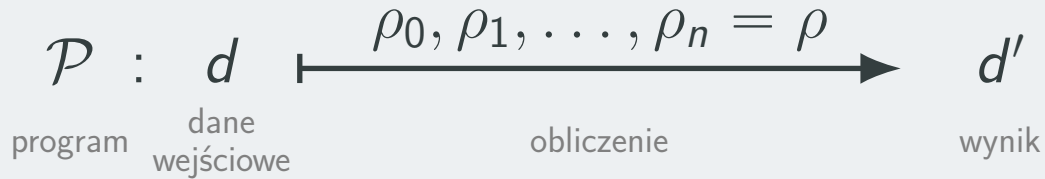

Poprawne programy!

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

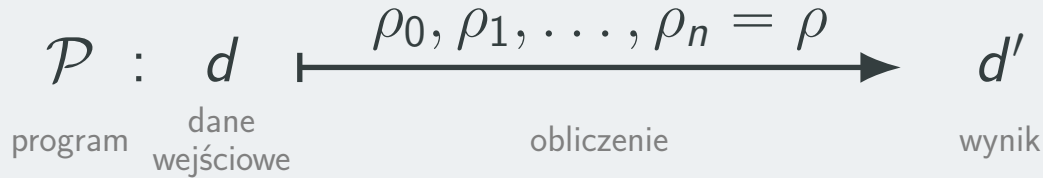
Poprawne programy!

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Poprawne programy!

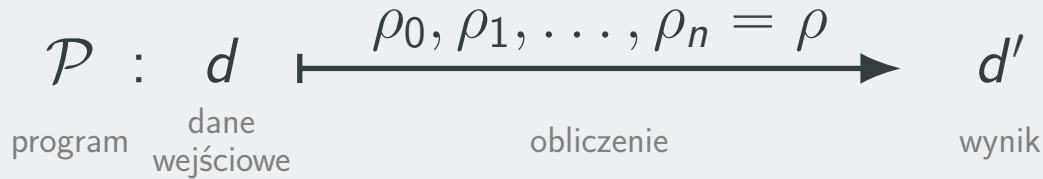

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

Poprawne programy!

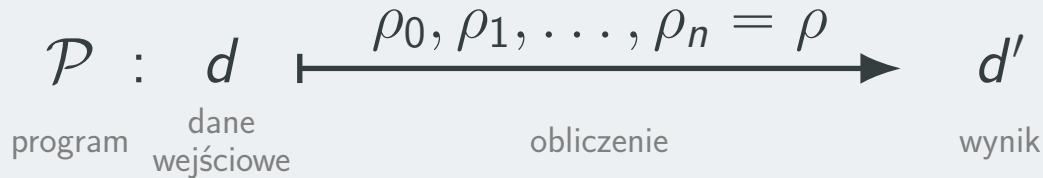
Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

(Ilekroć dane d spełniają założenia φ to wynik d' spełnia wymagania ψ .)

Poprawne programy!

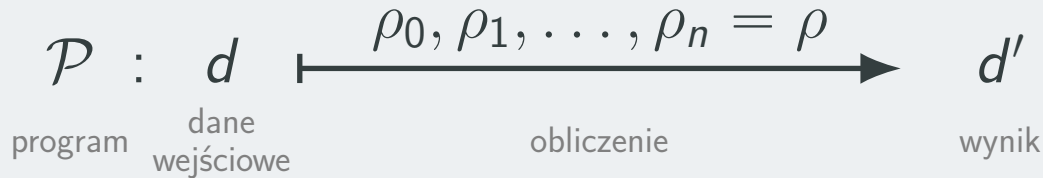
Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

(Ilekroć dane d spełniają założenia φ to wynik d' spełnia wymagania ψ .
w skrócie: $[\varphi]\mathcal{P}[\psi]$)

Poprawne programy!

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

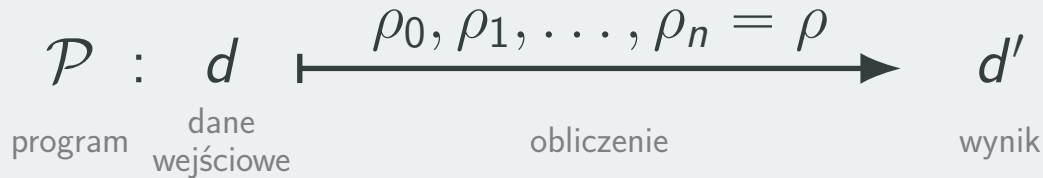
Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

(Ilekroć dane d spełniają założenia φ to wynik d' spełnia wymagania ψ .
w skrócie: $[\varphi]\mathcal{P}[\psi]$)

Na przykład: $[d \geq 0]\mathcal{P}_{\text{pierwiastek}}[d' \cdot d' \leq d < (d'+1)^2]$

Poprawne programy!

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

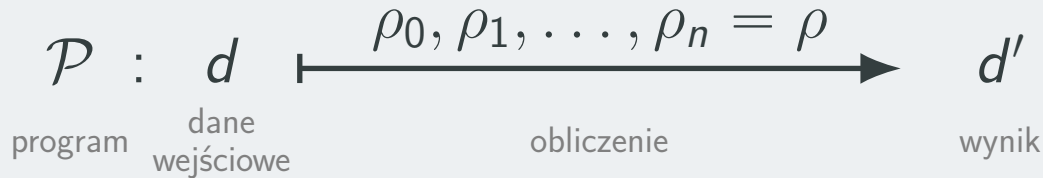
Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

$\left(\begin{array}{l} \text{Ilekoć dane } d \text{ spełniają założenia } \varphi \text{ to wynik } d' \text{ spełnia wymagania } \psi. \\ \text{w skrócie: } [\varphi]\mathcal{P}[\psi] \end{array} \right)$

Na przykład: $[d \geq 0]\mathcal{P}_{\text{pierwiastek}}[d' \cdot d' \leq d < (d'+1)^2]$

Więc: Tego typu własności można **dowodzić!**

Poprawne programy!

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

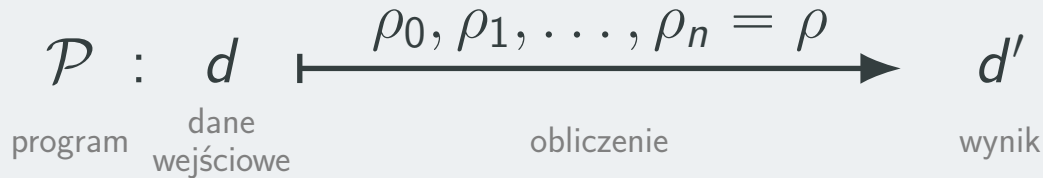
$\left(\begin{array}{l} \text{Ilekcóć dane } d \text{ spełniają założenia } \varphi \text{ to wynik } d' \text{ spełnia wymagania } \psi. \\ \text{w skrócie: } [\varphi]\mathcal{P}[\psi] \end{array} \right)$

Na przykład: $[d \geq 0]\mathcal{P}_{\text{pierwiastek}}[d' \cdot d' \leq d < (d'+1)^2]$

Więc: Tego typu własności można **dowodzić!**

(Hoare [1969])

Poprawne programy!

Fakt 1: \mathcal{P} , d , ρ i d' to ostatecznie **ciągi bitów** \rightsquigarrow liczby naturalne!

Fakt 2: Istnieje **formuła matematyczna** opisująca powyższą zależność.

Czyli: Następujące zdanie jest własnością matematyczną:

$\left(\begin{array}{l} \text{Ilekcóć dane } d \text{ spełniają założenia } \varphi \text{ to wynik } d' \text{ spełnia wymagania } \psi. \\ \text{w skrócie: } [\varphi]\mathcal{P}[\psi] \end{array} \right)$

Na przykład: $[d \geq 0]\mathcal{P}_{\text{pierwiastek}}[d' \cdot d' \leq d < (d'+1)^2]$

Więc: Tego typu własności można **dowodzić!**

(Hoare [1969])

\rightsquigarrow **formalna weryfikacja** programów

Zastosowania formalnej weryfikacji

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)

Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)
 \geq 20 innych lokacji na całym świecie

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)
→ ≥ 20 innych lokacji na całym świecie

B-method

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)
→ ≥ 20 innych lokacji na całym świecie
- 1997–99 r., pełna weryfikacja procesora Intel Pentium 4

B-method

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)
↳ ≥ 20 innych lokacji na całym świecie
- 1997–99 r., pełna weryfikacja procesora Intel Pentium 4
- 2005 r., liczne podsystemy Airbusa A380

B-method

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)
→ ≥ 20 innych lokacji na całym świecie
- 1997–99 r., pełna weryfikacja procesora Intel Pentium 4
- 2005 r., liczne podsystemy Airbusa A380
- 2018 r., pełna weryfikacja implementacji TLS u Amazona

B-method

Zastosowania formalnej weryfikacji

- 1998 r., Linia 14 paryskiego metra (autonomiczna)
Kluczowe składniki oprogramowania sterującego ruchem
 - 110'000 linii kodu wraz z dowodami
 - 0 błędów wykrytych do 2009 roku
- 1999 r., weryfikacja interpretera w tzw. *smart cards*
- 2005 r., połączenie terminali na CDG (system VAL)
🌊 ≥ 20 innych lokacji na całym świecie
- 1997–99 r., pełna weryfikacja procesora Intel Pentium 4
- 2005 r., liczne podsystemy Airbusa A380
- 2018 r., pełna weryfikacja implementacji TLS u Amazona
- ...

B-method

Nie ma nic za darmo...

Nie ma nic za darmo...

Hipoteza (Goldbach [1742]) [AKA Ósmy problem Hilberta]

Każda liczba parzysta większa od 2 jest sumą dwóch liczb pierwszych.

Nie ma nic za darmo...

Hipoteza (Goldbach [1742]) [AKA Ósmy problem Hilberta]

Każda liczba parzysta większa od 2 jest sumą dwóch liczb pierwszych.

$\mathcal{P}_{\text{Gold}}$:

Nie ma nic za darmo...

Hipoteza (Goldbach [1742]) [AKA Ósmy problem Hilberta]

Każda liczba parzysta większa od 2 jest sumą dwóch liczb pierwszych.

```
 $\mathcal{P}_{\text{Gold}}$  : n := 2;  
while true do {  
    n := n + 2;  
    if (n nie jest sumą dwóch liczb pierwszych) then  
        return 1;  
}
```


Nie ma nic za darmo...

Hipoteza (Goldbach [1742]) [AKA Ósmy problem Hilberta]

Każda liczba parzysta większa od 2 jest sumą dwóch liczb pierwszych.

```
 $\mathcal{P}_{\text{Gold}} : n := 2;$   
while true do {  
     $n := n + 2;$   
    if ( $n$  nie jest sumą dwóch liczb pierwszych) then  
        return 1;  
}
```

Fakt: \neg [**Hipoteza Goldbacha**] wtedy i tylko wtedy gdy $[]\mathcal{P}_{\text{Gold}}[d' = 1]$

Nie ma nic za darmo...

Hipoteza (Goldbach [1742]) [AKA Ósmy problem Hilberta]

Każda liczba parzysta większa od 2 jest sumą dwóch liczb pierwszych.

```
 $\mathcal{P}_{\text{Gold}} : n := 2;$   
while true do {  
     $n := n + 2;$   
    if ( $n$  nie jest sumą dwóch liczb pierwszych) then  
        return 1;  
}
```

Fakt: $\neg[\text{Hipoteza Goldbacha}]$ wtedy i tylko wtedy gdy $[\]\mathcal{P}_{\text{Gold}}[d' = 1]$

\rightsquigarrow **wystarczy** pokazać, że $\neg[\]\mathcal{P}_{\text{Gold}}[d' = 1]$...

Nie ma nic za darmo...

Hipoteza (Goldbach [1742]) [AKA Ósmy problem Hilberta]

Każda liczba parzysta większa od 2 jest sumą dwóch liczb pierwszych.


```
 $\mathcal{P}_{\text{Gold}} : n := 2;$   
while true do {  
     $n := n + 2;$   
    if ( $n$  nie jest sumą dwóch liczb pierwszych) then  
        return 1;  
}
```

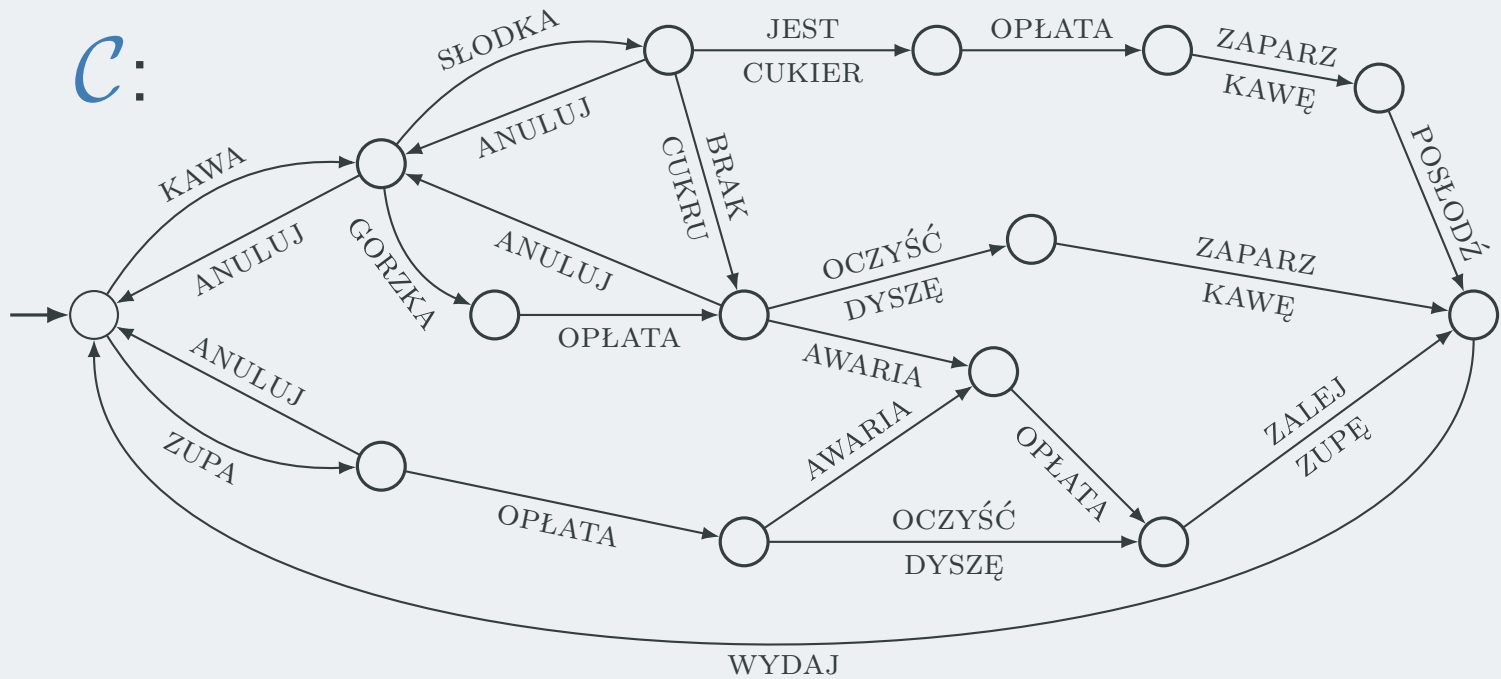
Fakt: $\neg[\text{Hipoteza Goldbacha}]$ wtedy i tylko wtedy gdy $[\]\mathcal{P}_{\text{Gold}}[d' = 1]$

\rightsquigarrow **wystarczy** pokazać, że $\neg[\]\mathcal{P}_{\text{Gold}}[d' = 1]$...

[a nawet gorzej, bo program może szukać dowodów]

„Wszystkiemu winne są liczby.”

„Wszystkiemu winne są liczby.” rozważmy maszyny *bez liczb* = **automaty**

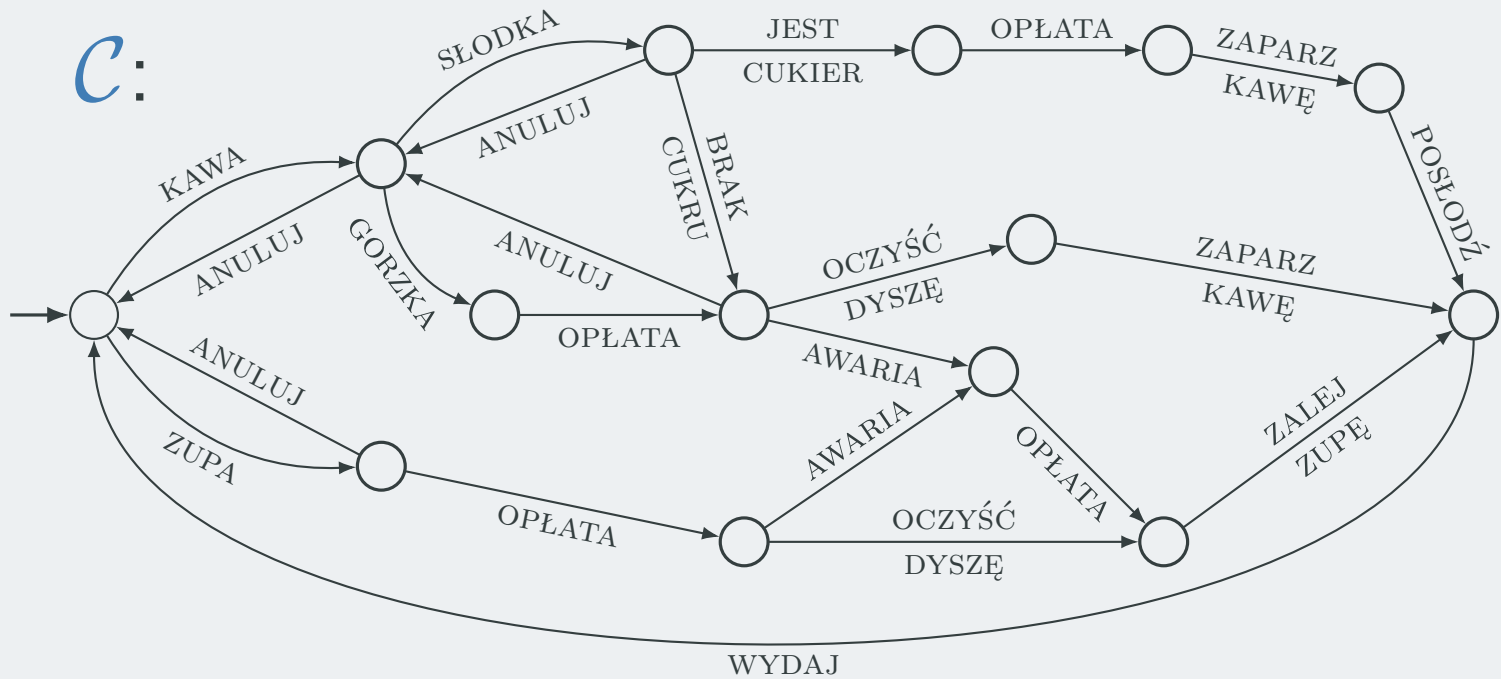

Zbiór akcji:

$$A = \{KAWA, ZUPA, OPLATA, \dots\}$$

Możliwe przebiegi:

$$[[C]]$$

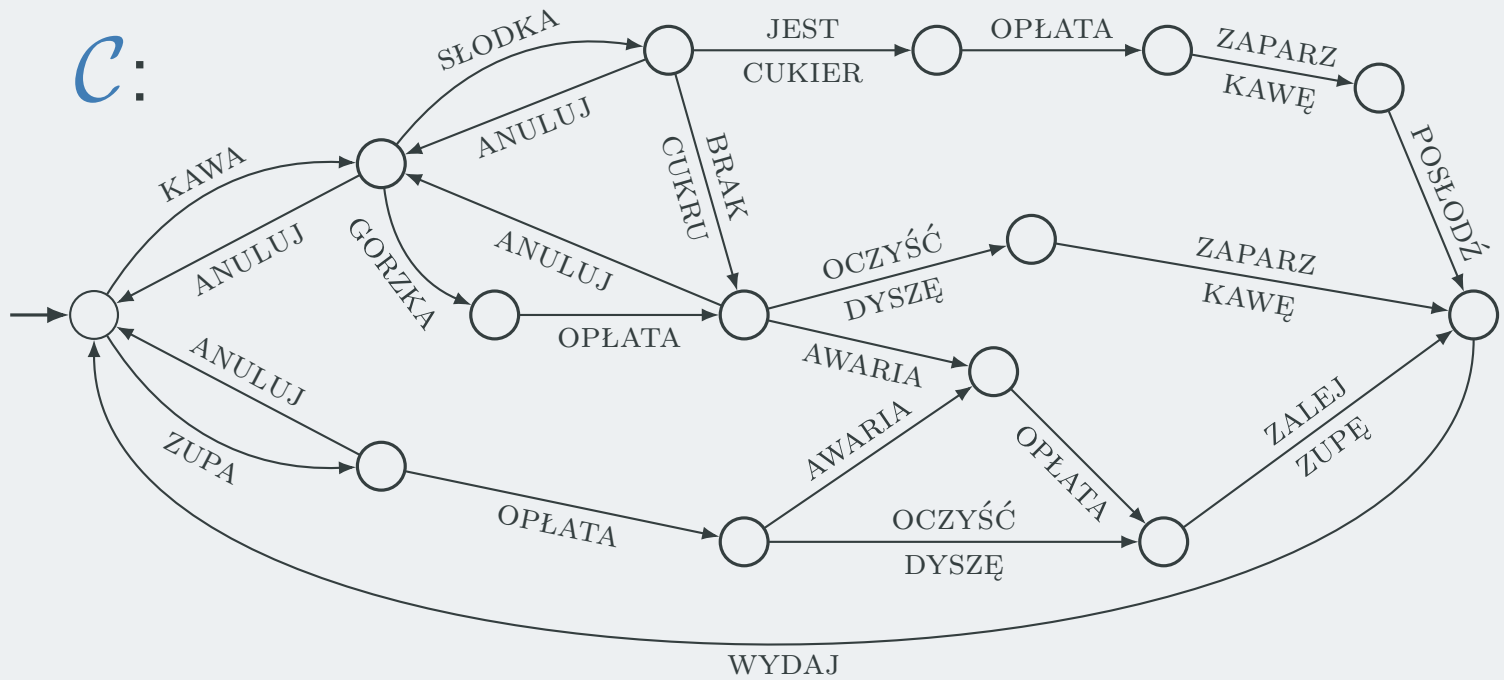

Zbiór akcji:

$$\mathbf{A} = \{ \text{KAWA, ZUPA, OPLATA, ...} \}$$

Możliwe przebiegi:

$$\llbracket \mathbf{C} \rrbracket \ni \langle \text{KAWA, ANULUJ, ZUPA, OPLATA} \rangle$$

Zbiór akcji:

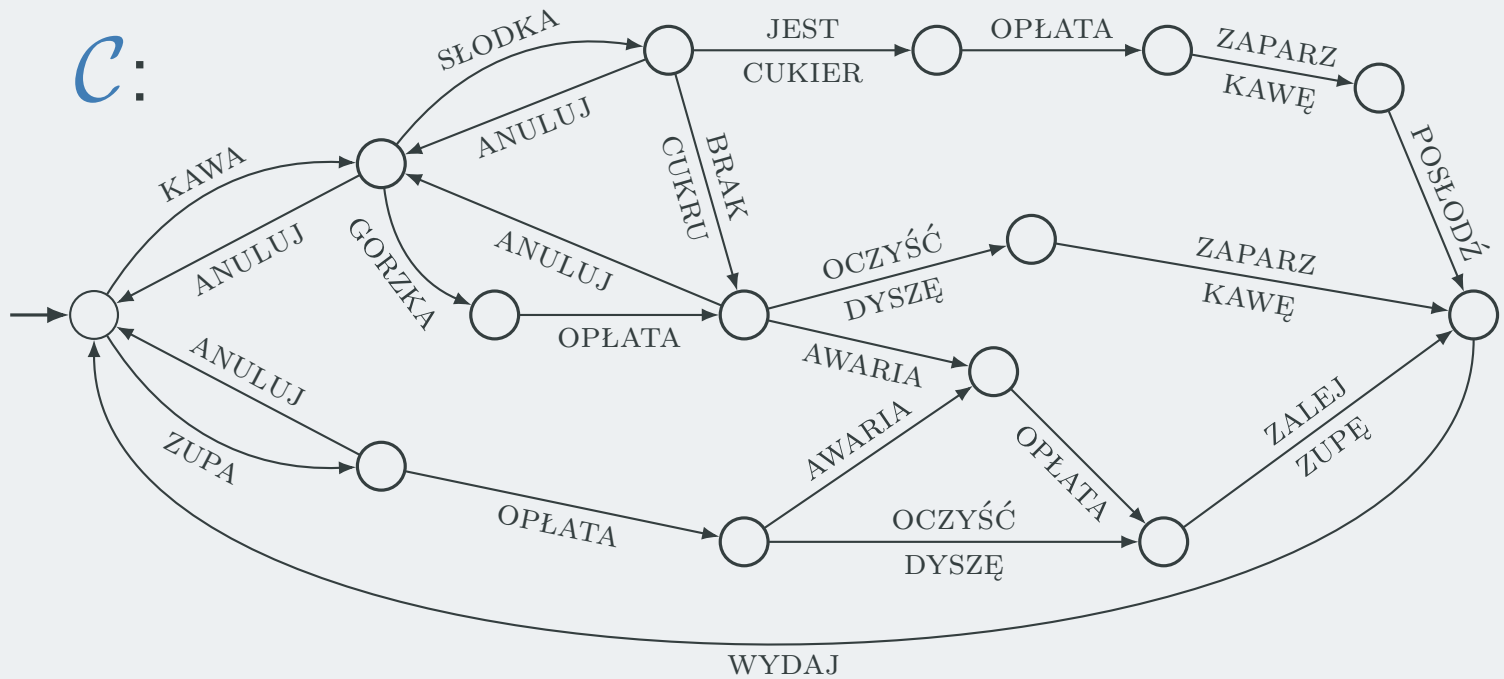
$A = \{KAWA, ZUPA, OPLATA, \dots\}$

Możliwe przebiegi:

$[[C]] \ni \langle KAWA, ANULUJ, ZUPA, OPLATA \rangle$

Specyfikacja:

S : "nie WYDAM napoju bez OPLATY"

Zbiór akcji:

$A = \{KAWA, ZUPA, OPLATA, \dots\}$

Możliwe przebiegi:

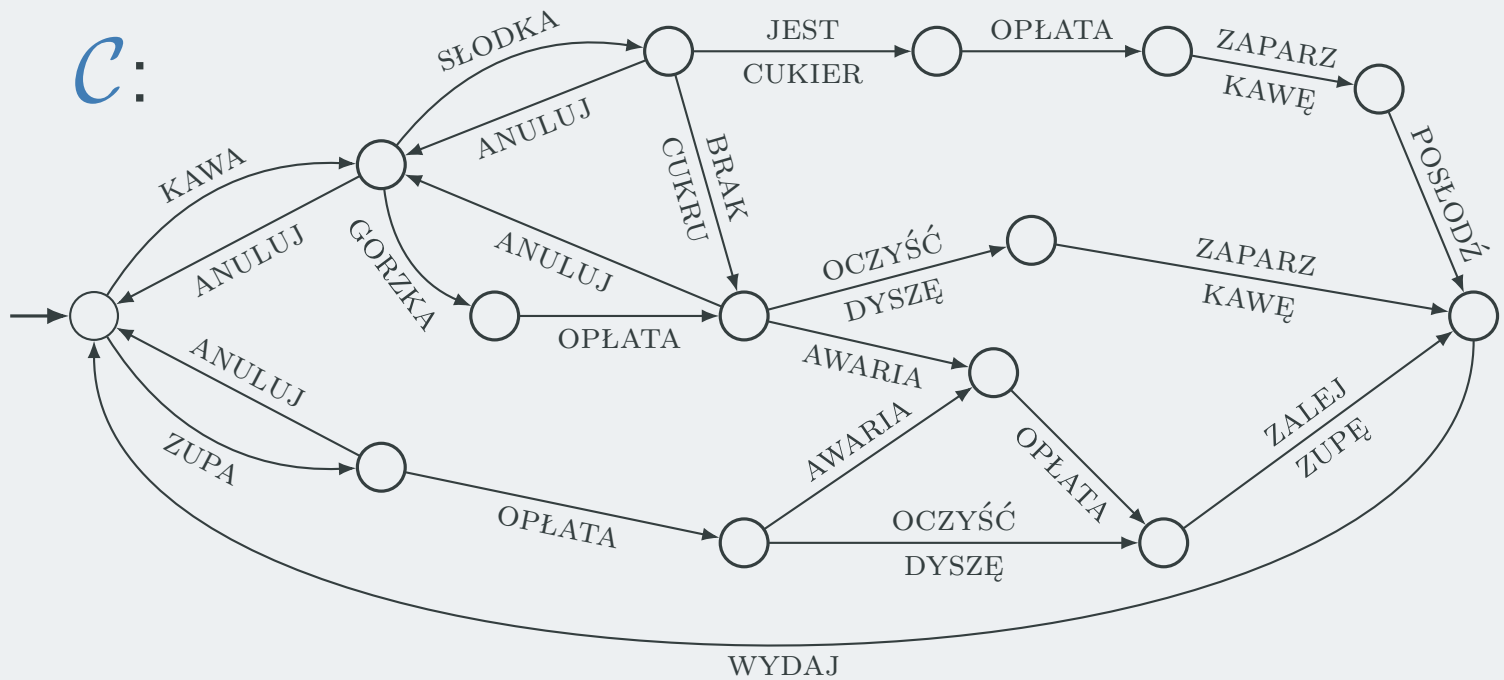
$[[C]] \ni \langle KAWA, ANULUJ, ZUPA, OPLATA \rangle$

Specyfikacja:

S : "nie WYDAM napoju bez OPLATY"

Poprawne przebiegi:

$[[S]]$

Zbiór akcji:

$A = \{KAWA, ZUPA, OPLATA, \dots\}$

Możliwe przebiegi:

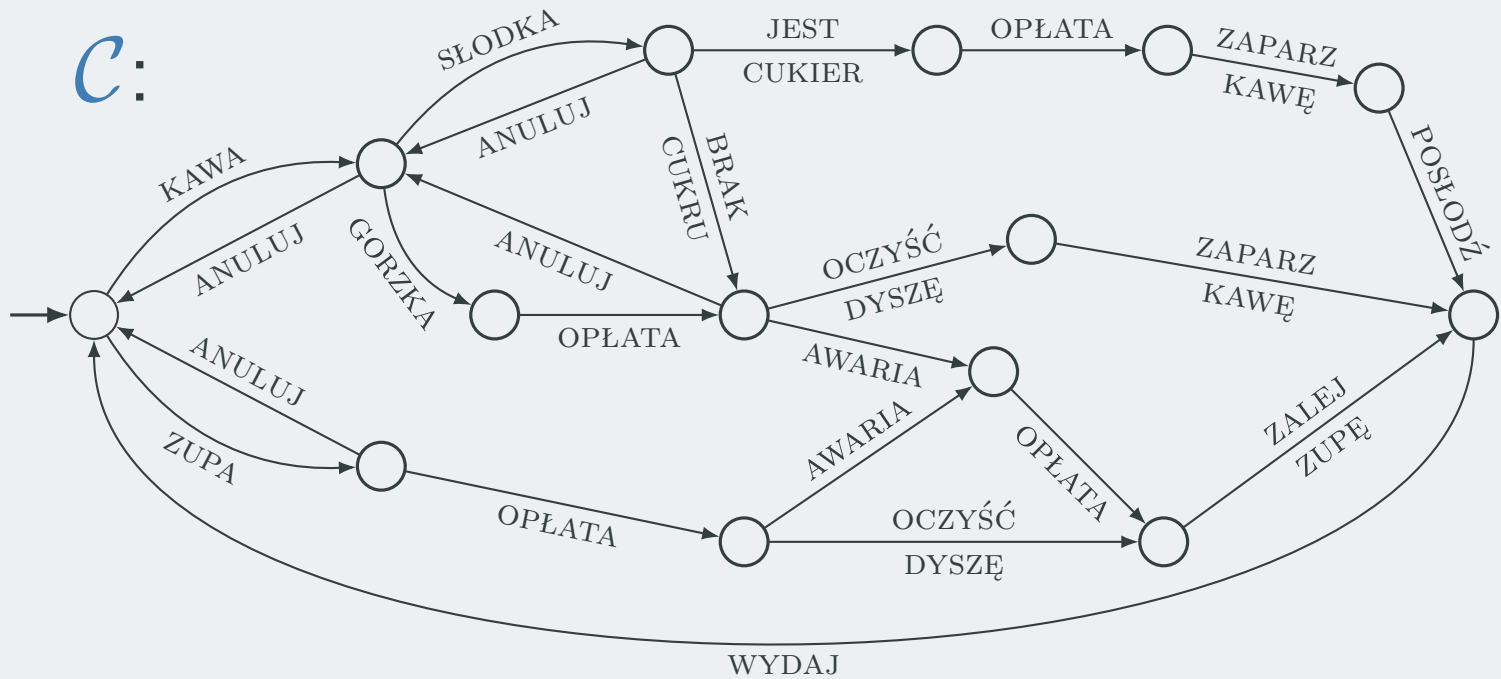
$[[C]] \ni \langle KAWA, ANULUJ, ZUPA, OPLATA \rangle$

Specyfikacja:

S : "nie WYDAM napoju bez OPLATY"

Poprawne przebiegi:

$[[S]] \ni \langle OPLATA, AWARIA, WYDAJ \rangle$

Zbiór akcji:

$$\mathbf{A} = \{ \text{KAWA, ZUPA, OPLATA, ...} \}$$

Możliwe przebiegi:

$$\llbracket \mathbf{C} \rrbracket \ni \langle \text{KAWA, ANULUJ, ZUPA, OPLATA} \rangle$$

Specyfikacja:

\mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPLATY”

Poprawne przebiegi:

$$\llbracket \mathcal{S} \rrbracket \ni \langle \text{OPLATA, AWARIA, WYDAJ} \rangle$$

Problem model-checkingu:

$$\llbracket \mathbf{C} \rrbracket \stackrel{???}{\subseteq} \llbracket \mathcal{S} \rrbracket$$

Specyfikacja:

S: “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

Specyfikacja:

\mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO:

φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$

Specyfikacja:

\mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO:

φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$

$\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$

Specyfikacja:

\mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO:

φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne:

R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

Specyfikacja:

\mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO:

φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne:

R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

Specyfikacja:

\mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

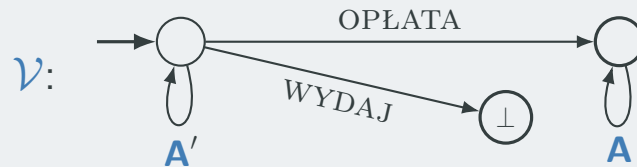
1. Formuła MSO:

φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne:

R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

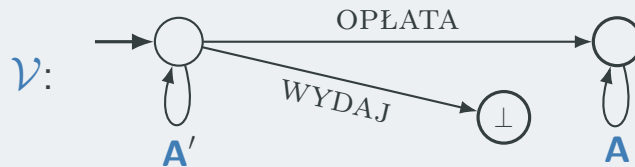

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

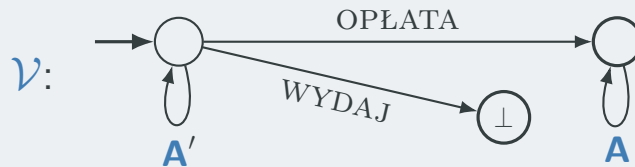
$\llbracket \mathcal{V} \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \mathcal{V} \text{ nie odrzuca } \rho \}$

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

$\llbracket \mathcal{V} \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \mathcal{V} \text{ nie odrzuca } \rho \}$

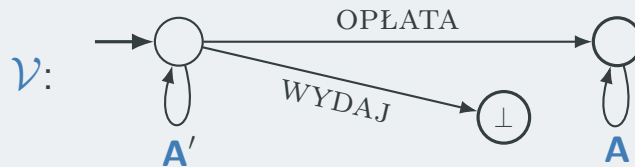
Twierdzenie (Büchi, Elgot, Trachtenbrot [~ 1960])

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

$\llbracket \mathcal{V} \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \mathcal{V} \text{ nie odrzuca } \rho \}$

Twierdzenie (Büchi, Elgot, Trachtenbrot [~ 1960])

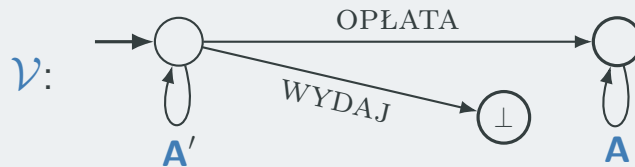
Istnieją obliczalne translacje pomiędzy **1.**, **2.** i **3.**

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

$\llbracket \mathcal{V} \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \mathcal{V} \text{ nie odrzuca } \rho \}$

Twierdzenie (Büchi, Elgot, Trachtenbrot [~ 1960])

Istnieją obliczalne translacje pomiędzy **1.**, **2.** i **3.**

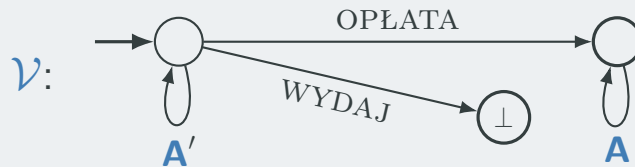
Wniosek: By sprawdzić czy $\llbracket \mathcal{C} \rrbracket \subseteq \llbracket \mathcal{S} \rrbracket$ wystarczy

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

$\llbracket \mathcal{V} \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \mathcal{V} \text{ nie odrzuca } \rho \}$

Twierdzenie (Büchi, Elgot, Trachtenbrot [~ 1960])

Istnieją **obliczalne** translacje pomiędzy **1.**, **2.** i **3.**

Wniosek: By sprawdzić czy $\llbracket \mathcal{C} \rrbracket \subseteq \llbracket \mathcal{S} \rrbracket$ wystarczy

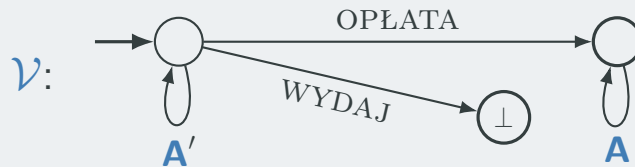
1. Przekształcić \mathcal{S} w \mathcal{V}

Specyfikacja: \mathcal{S} : “nie WYDAM napoju bez OPŁATY”

1. Formuła MSO: φ : $\forall t. \text{WYDAJ}(t) \Rightarrow \exists t' < t. \text{OPŁATA}(t')$
 $\llbracket \varphi \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \rho \text{ spełnia } \varphi \}$

2. Wyrażenie regularne: R : $[\hat{\text{WYDAJ}}]^* + ([\hat{\text{WYDAJ}}]^* \cdot \text{OPŁATA} \cdot \mathbf{A}^*)$
 $\llbracket R_1 + R_2 \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \llbracket R_1 \rrbracket \cup \llbracket R_2 \rrbracket, \dots$

3. Weryfikator:

$\llbracket \mathcal{V} \rrbracket \stackrel{\text{def}}{=} \{ \rho \in \mathbf{A}^* \mid \mathcal{V} \text{ nie odrzuca } \rho \}$

Twierdzenie (Büchi, Elgot, Trachtenbrot [~1960])

Istnieją obliczalne translacje pomiędzy **1.**, **2.** i **3.**

Wniosek: By sprawdzić czy $\llbracket \mathcal{C} \rrbracket \subseteq \llbracket \mathcal{S} \rrbracket$ wystarczy

1. Przekształcić \mathcal{S} w \mathcal{V}

2. Sprawdzić czy: $\mathcal{C} \times \mathcal{V} \longrightarrow^* (_, \perp)$

Podsumowanie

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

2. Metody **formalnej weryfikacji** gwarantują **matematyczne** bezpieczeństwo.

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

2. Metody **formalnej weryfikacji** gwarantują **matematyczne** bezpieczeństwo.

- Ich stosowanie wymaga **wysiłku** (i umiejętności \Rightarrow koszty).

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

2. Metody **formalnej weryfikacji** gwarantują **matematyczne** bezpieczeństwo.

- Ich stosowanie wymaga **wysiłku** (i umiejętności \Rightarrow koszty).
- W ogólności **nie** dają się **zautomatyzować**.

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze radsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

2. Metody **formalnej weryfikacji** gwarantują **matematyczne** bezpieczeństwo.

- Ich stosowanie wymaga **wysiłku** (i umiejętności \Rightarrow koszty).
- W ogólności **nie** dają się **zautomatyzować**.

3. Weryfikacja automatów (= maszyn **skończenie stanowych**) jest prostsza.

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

2. Metody **formalnej weryfikacji** gwarantują **matematyczne** bezpieczeństwo.

- Ich stosowanie wymaga **wysiłku** (i umiejętności \Rightarrow koszty).
- W ogólności **nie** dają się **zautomatyzować**.

3. Weryfikacja automatów (= maszyn **skończenie stanowych**) jest prostsza.

- Faktyczne zastosowania do **prostych** sterowników i urządzeń.

Podsumowanie

1. Komputery są omylne.

- Błędy **sprzętowe** są rzadkie (a da się sprawić by były jeszcze rzadsze).
- Błędy **programistyczne** są częste (i pomimo wysiłków trudno ich unikać).

2. Metody **formalnej weryfikacji** gwarantują **matematyczne** bezpieczeństwo.

- Ich stosowanie wymaga **wysiłku** (i umiejętności \Rightarrow koszty).
- W ogólności **nie** dają się **zautomatyzować**.

3. Weryfikacja automatów (= maszyn **skończenie stanowych**) jest prostsza.

- Faktyczne zastosowania do **prostych** sterowników i urządzeń.
- Ciekawe konsekwencje **matematyczne**.